

[Kai Moltke.]

at der skulle være enighed om den kurs, der er ført i Sydafrikaspørgsmålet.

Jeg har både på delegationsmøderne og privat over for det ærede medlem hr. Frode Jakobsen adskillige gange givet udtryk for, at jeg var tilhænger af sanktioner, og at det var min opfattelse, at hvis man ikke greb til effektive midler, ville resultatet blive en eksplosion. Jeg har under diskussionen givet min tilslutning til, at man skulle se at få afstemning om de enkelte afsnit af denne resolution for at kunne samle den bredest mulig tilslutning til det, man var enig om. Jeg har endvidere på delegationsmøder givet min tilslutning til den opfattelse, at udelukkelse i FN's praksis var et middel, som var i høj grad betænkeligt, og jeg har givet udtryk for, at jeg var imod, at problemet om udelukkelse blev inddraget i diskussionen. Men jeg kan ikke give min tilslutning til den opfattelse, at jeg på noget tidspunkt skulle have vendt mig imod sanktioner, som jeg til enhver tid har talt for her i tinget, også i mit spørgsmål til den højtærede udenrigsminister efter min hjemkomst fra FN, og det, at jeg har ønsket adskilt afstemning over resolutionens enkelte punkter og har udtrykt min betænkelighed ved udelukkelse som praksis, kan ikke fortolkes derhen, at jeg skulle have udtalt min tvivl om sanktioners nødvendighed.

Jeg beklager, hvis man har fået det indtryk, at det skulle være et standpunkt, som jeg havde fremført i delegationen. Jeg er sikker på, at jeg i det høje ting og andetsteds før og efter FN-mødet stadig har givet udtryk for, at jeg betragter sanktioner, statslige sanktioner, over for Sydafrika som en nødvendighed.

(Kort bemærkning).

Frode Jakobsen: Det ærede medlem hr. Kai Moltke dementerer noget, som jeg ikke har påstået. Jeg har ikke påstået, at der var enighed i delegationen om vor kurs i sydafrikanske anliggender. Jeg har ikke påstået, at det ærede medlem hr. Kai Moltke var imod sanktioner. Det, jeg har påstået, er, at der har været enighed i delegationen om, at vi ikke kunne stemme for den resolution, som forelå. Det mener

jeg det er nødvendigt at få slået fast både over for socialistisk folkeparti og over for almenheden.

Jeg har gjort det tydeligt — mener jeg da selv — at begrundelsen for denne stilling ikke var sanktionerne, men tanken om eksklusion, og at de to ting var kædet sammen, fordi de sydafrikanske lande ikke til lod, at man tog stilling til dem separat. Efter at de var kædet sammen, og efter at vi alle sammen, ikke mindst folk fra socialistisk folkeparti, havde holdt på, at vi naturligvis ikke kunne andet end stemme for f. eks. Kommunistkinas optagelse, har det ærede medlem hr. Kai Moltke draget den samme konklusion som vi andre: at vi måtte anbefale regeringen, at man undlod at stemme ved afstemningen om denne resolution.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages kl. 13.

Mødet udsat kl. 11⁵.

Mødet genoptaget kl. 13.

Formanden: Under henvisning til den af folketingsudvalget angående forslag til lov om ændring i lov om Danmarks erhvervsfond under 12. april 1962 afgivne beretning, hvorefter der årligt skal aflægges beretning til folketinget om anvendelsen af erhvervsfondens midler til eksportfremmende foranstaltninger, fremsender handelsministeren den af handelsministeriets rådgivende udvalg vedrørende eksportfremmende foranstaltninger afgivne beretning om udvalgets virksomhed i finansåret 1962-63. Eksemplarer vil blive omdelt.

Forhandlingen genoptoges.

K. B. Andersen: Debatten har jo hidtil haft et, kan man sige, stort set stilfærdigt forløb, og det er vel også godt det samme; de store ord løser jo ikke i sig selv noget problem, og i øvrigt er de store problemer,